

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/6/2019
Identifikačné číslo spisu: 1018200611
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1018200611.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci navrhovateľa L. U., bytom L. F. XX, V., proti odporkyni Sociálnej poisťovni ústredie v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6Sa/34/2018-145 zo dňa 21.11.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6Sa/34/2018-145 zo dňa 21.11.2018 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č. k. 6Sa/34/2018-145 zo dňa 21.11.2018 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 18.12.2012, ktorým podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) priznala navrhovateľovi od 08. 06.2012 invalidný dôchodok v sume vo výške 240,80 € mesačne, ktorý zvýšila od 01.01.2013 na sumu 246,70 € mesačne. Účastníkom náhradu trov konania nepriznala.

Krajský súd v danom konaní postupoval v intenciách Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie č. k. 9So/186/2016-125 zo dňa 28.03.2018), ktorý rozsudok č. k. 5Sd/65/2013-86 zo dňa 02.09.2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že navrhovateľovi bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko sa v čase rozhodovania krajského súdu v predmetnej veci, (v čase od 24.08.2015 do 21.04.2016), nachádzal vo vyšetrovacej väzbe, resp. výkone trestu v Nemecku, a teda sa objektívne nemohol zúčastniť pojednávania, ktorého sa zúčastniť chcel. Z tohto dôvodu krajský súd nariadil pojednávanie, návrh navrhovateľa opätovne prejednal pričom dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, oboznámením posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava zo dňa 06.12.2012, posudkov posudkových lekárov Sociálnej poisťovne, ústredia, zo dňa 27.03.2013, 06.08.2014,

07.10.2014 a 12.05.2015, ktorých podstatný obsah v rozsudku podrobne uviedol, pričom dospel k záveru, že posudkoví lekári pobočky a ústredia vo svojich posudkoch zohľadnili všetky navrhovateľom uvádzané ťažkosti, vysporiadali sa s lekárskymi nálezmi nachádzajúcimi sa v zdravotnej dokumentácii navrhovateľa a zhodne určili, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je cukrovka, ťažko kompenzovateľná, s opakovanými stavmi kolísania hodnôt glykémie (kapitola IV., položka 1.c/ prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z.), kde mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť stanovili na 50 %. Pre iné zdravotné postihnutie - ostatné ochorenia zvýšili percentuálnu mieru o 10 %. Celková miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľa je 60 %. Dátum vzniku invalidity navrhovateľa stanovili na 08.06.2012, t. j. dňom prepustenia navrhovateľa z hospitalizácie na neurologickej klinike. Pre neurologické symptómy - pokles viečka ľavého a neskôr i pravého oka a dvojité videnie, bol navrhovateľ hospitalizovaný od 24.05.2012 do 08.06.2012 na neurologickej klinike UNB v Ružinove, kde bola potvrdená myasthenia gravis ako akútna forma s postihnutím hlavne okohybného aparátu. Pod vplyvom liečby kortikoidmi sa zhoršila aj cukrovka 2. typu, ktorá dovtedy nebola známa. Pri adekvátnej liečbe došlo k zlepšeniu neurologického ochorenia, navrhovateľ bol bez príznakov ochorenia, stav bol stabilizovaný. Neurologické vyšetrenie zo dňa 13.04.2015 obsahuje identické diagnostické závery s predchádzajúcimi závermi a po dvojmesačnej liečbe Imuranom a Mestinonom sa stav navrhovateľa upravil a je bez príznakov ochorenia. Cukrovka bola dlhodobo nedostatočne kompenzovaná, v rokoch 2012, 2013 a 2014 boli zisťované vysoké hladiny krvného cukru, čo svedčilo pre nepriaznivý stav ochorenia. V kontrolnom diabetologickom vyšetrení zo dňa 26.01.2015 je celkový stav ochorenia hodnotený ako zlepšený. Ďalšie kontrolné diabetologické vyšetrenie zo dňa 08.04.2015 obsahuje diagnostické závery zhodné s predchádzajúcimi vyšetreniami. Navrhovateľ je od roku 2012 liečený pre chorobu vysokého krvného tlaku s komplikáciami II. stupňa, očné vyšetrenie zo dňa 31.03.2014 dokumentuje zmeny na očnom pozadí. Navrhovateľ je sledovaný kardiológom pre ischemickú chorobu srdca, so stavom po infarkte srdcového svalu v minulosti a pre zníženú funkciu srdcového svalu, ktorá je posudkovo nevýznamná. Kardiologické vyšetrenie zo dňa 05.02.2015 potvrdzuje mierne poškodenie srdca pre chorobu zníženého prekrvenia po prekonanom srdcovom infarkte v minulosti, pričom funkčný stav srdca sa oproti dokumentácii z rokov 2012 a 2014 nezmenil; kardiologické vyšetrenie zo dňa 26.03.2015 obsahuje diagnostické závery zhodné s predchádzajúcimi závermi a laboratórne parametre až na zvýšenú hladinu glykémie 12,4 mmol/l sú v norme. Cieвне vyšetrenie zo dňa 16.10.2014 potvrdilo neporušený prietok krvi v nohách, bez známok zúženia a krvných zrazením, končatiny sú dobre prekrvené. Porucha citlivosti predkolení nie je posudkovo významná. Nefrologické vyšetrenia zo dňa 04.12.2014 potvrdilo zachovanú funkciu obličiek s tým, že obličky nie sú poškodené.

Podľa krajského súdu zistenia posudkových lekárov neboli spochybnené ani v súdnom konaní. Ich závery považoval za odborné, presvedčivé, náležité zdôvodnené bez rozporu medzi ich závermi a zisteným skutočným stavom.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal navrhovateľ v zákonom určenej lehote odvolanie, v ktorom vyjadril všeobecnú nespokojnosť s nepochopením jeho zdravotného a sociálneho stavu konajúcim súdom i odporkyňou, resp. posudkovými lekármi. Domáhal sa zvýšenia percentuálnej miery rozhodujúceho zdravotného postihnutia aspoň na 70 % od počiatku invalidity s usporiadaním súvisiacich nedoplatkov.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody v ňom uvedené nepovažuje za opodstatnené. Podľa jej názoru, súd 1. stupňa správne zistil skutkový stav veci, túto náležite právne posúdil, keď nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Odporkyňa sa v plnom rozsahu pridržiava svojich predchádzajúcich písomných vyjadrení, zotrváva na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia a preto navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 492 ods. 1, 2, 3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku („OSP“) začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Odvolacie konania podľa piatej časti

OSP začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, v súlade s príslušnými ustanoveniami OSP bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250a ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Pri vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, najvyšší súd s prihliadnutím na § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a iba na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvedie argumentáciu k odvolacím dôvodom.

Z administratívnych spisov odporkyne je zrejmé, že navrhovateľ bol uznaný invalidným pôvodne od 06.12.2012 pre 60 % mieru poklesu. Na odvolanie navrhovateľa vec bola opakovane posudzovaná aj na základe novodoložených lekárskeho nálezov a na tom základe mu bol rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 18.12.2012, priznaný od 08.06.2012 invalidný dôchodok, t. j. odo dňa ukončenia hospitalizácie na Neurologickej klinike UNB v Ružinove. Z poslednej doloženej lekárskej správy datovanej zo dňa 12.05.2015, ktorej súčasťou je aj samotný posudok zdravotného stavu navrhovateľa odvolací súd mal za preukázané, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je cukrovka, ťažko kompenzovateľná, s opakovanými stavmi kolísania hodnôt glykémie zaradená do kapitoly IV - endokrinné choroby, poruchy výživy a premeny látok, položka 1.c) rozpätím 50 %, zvýšené percentuálnej miery o 10 % za ostatné ochorenia. S uvedeným výsledkom posúdenia bol navrhovateľ oboznámený, čo potvrdil svojim vlastnoručným podpisom s poznámkou, že k obsahu zápisu nemá námietky.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivá, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd v čl. 6 ods. 1 zaručuje právo na spravodlivé súdne konanie, neustanovuje ale žiadne pravidlá pre prípustnosť dôkazov alebo spôsob, ktorým majú byť posúdené. Význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu - inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich bude v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 120 ods. 1 OSP), a nie účastníkov konania.

Hodnotenie miery zhoršenia zdravotného stavu vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach dôchodkového poistenia je podľa zákona č. 461/2003 Z. z., lekárska posudková činnosť dôchodkového poistenia zverená posudkovému lekárovi sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkovému lekárovi sociálneho poistenia ústredia (§ 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z.).

Vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu správneho konania, ale ani súdneho konania navrhovateľ nevyvrátil tvrdenia lekárskeho nálezov, či posudkových hodnotení aj odvolací súd dospel k záveru, že posudkoví lekári zhodnotili zdravotný stav v súlade so všeobecným posudkovým hľadiskom, úplne a

objektívne, svoj záver o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí a miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť logicky a presvedčivo odôvodnili, pričom ich závery nie sú v rozpore s nálezmi odborných lekárov ku dňu vydaného preskúmaného rozhodnutia, t. j. vo vzťahu k skutkovému stavu, ktorý existoval ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia odporkyne, teda ku dňu 18.12.2012. Preto napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdil.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP, v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, pretože nemal v konaní úspech. Odporkyni zo zákona nárok na náhradu trov konania nevznikol.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.